

[Clausager.]

som ikke behøvede den, som var ret velhavende. Har de samme Folk ikke faaet deres Amtsskatter skruet op i sin Tid? Det skulde jeg mene. Der er ingen, der har faaet større Nedsættelser, end de har haft Op-skrøninger før.

For øvrigt tror jeg ikke, det er heldigt, at vi med Hensyn til vor Beskatning af fast Ejendom kommer ind paa, at den skal lattes eller eftergives, hvor der er Fattigdom, men tages, hvor man er velhavende, for saa bliver vor Beskatning af fast Ejendom fuldstændig forkvaklet. I saa Henseende er jeg fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister, der holdt en stor Tale for snart 3 Aar siden, i Juni 1931, paa den socialdemokratiske Kongres. Dér sagde Ministeren følgende — jeg tror, jeg kan huske det, jeg vil forsikre om, at man kan tage „Social-Demokraten“ for den 8. Juni og læse op, og det skal nok stemme med, hvad jeg siger. Dér sagde Ministeren: Naar Skatten skal lattes, hvor skal vi saa lette? At lette den personlige Skat er ikke saa rart, for det bliver til størst Gavn for den velhavende. Derfor tror jeg, man skal sætte ind paa Ejendomsskatterne. Man siger nok, at det vil komme de større Ejendomme mest til gode, men de har ogsaa lidt mest, og skulde en enkelt af de Folk have større Indkomster og større Formuer, kan vi til Dækning af Nedsættelsen tage en større Indkomst- og Formueskat. Det er der Plan i. Det er godt. Og der stod i „Social-Demokraten“, at det vandt Forsamlingens Bifald, og der stod, at Statsminister Stauning stod op og sagde, at det var en fortrinlig Tale, som burde trykkes og sendes rundt til hvert Barn i Landet. Jeg ved ikke, om den blev det, men jeg ved, at Landbrugsministeren rendte fra det Standpunkt i Efteraaret 1931. Men dér har vi et socialdemokratisk Standpunkt, ganske vist en midlertidig Opblussen, men et fornuftigt Standpunkt, som jeg erklærer mig enig i, og som er meget bedre end dette, at man skulde lade de faste Ejendomsskatter være afhængige af, hvordan en Mand sidder i det. Det kunde ellers være en køn Historie at have en Fallittenspiller siddende med en større Ejendom uden at betale en eneste Øre i Ejendomsskat. Man maa give en rimelig Skat af fast Ejendom som Betaling for den Plads, man har, hvor ingen anden maa komme ind, men den maa ligge fast, den maa ikke efter Forlodtbeholdning kunne skrues op, man maa vide, hvor man staar. Det er vort Standpunkt.

Finansministeren siger, at det at give

Tilskud til Amtskommunerne til Nedsættelse af Ejendomsskatterne kan lige saa godt demoralisere Amtskommunerne; som Tilskud til By- og Sognekommunerne kan demoralisere disse. Nej, for der er den Forskel, at naar vi siger, det skal gives til Nedsættelse af Amtsskatterne, saa faar de kun Dækning for det Beløb, de kommer til at mangle, de har den samme Status, men det Tilskud, der skal gives til By- og Sognekommunerne, gaar ind i Kasserne, og der er ingen af de Herrer, der har nævnt, at Beløbet skal bruges til noget bestemt, de kan gøre med Pengene, hvad de vil. Det er Forskellen. Jeg tror nok, at Finansministeren her har snakket uden at have tænkt rigtig fornuftigt over det.

Jeg maa til Slut udtale min Glæde over, at der i Dag blæser ligesom en blidere Vind og synes at være lidt mere Forstaaelse af Venstres Ændringsforslag. Jeg beder om, at man vil støtte Venstres Forslag, saa vi kan faa det andet demagogiske Forslag, der kun lægger en Skat paa et lille Udsnit paa Befolkningen, ud af Verden.

Korsgaard: De Bemærkninger, der er faldet, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig ikke Anledning til at sige synderligt.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) lyste efter de Konservatives Hjælp til Lettelse af Amtsskatterne og mente, det vilde være rimeligt, at vi fulgte det Forslag, Venstre havde fremsat. Jeg synes dog, det er en Smule urimeligt at vente sig dette, naar det ærede Medlem ved, at vi var imod den Udformning, man nu engang gav den Lov, der gælder paa det her omhandlede Omraade. Saa vil vel det ærede Medlem sige: Ja, men det kunde ikke faas bedre. Derpaa tvivler jeg. Det har jo ganske vist vist sig, at Venstre ikke kunde faa det bedre, men saa skulde Venstre have ladet være at tage noget saa daarligt, saa det i Virkeligheden kun virkede et enkelt Aar, og navnlig skulde Venstre afholde sig fra at gaa med til en Ordning, der vel nok skal give sig ud for at betyde en permanent Lettelse af Amtsskatterne, men som i Kraft af Lovens Indhold maa føre til, at denne Lettelse meget hurtigt falder bort igen.

Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Clausager er paa gode Veje til at ville afholde sig fra at stille et saa daarligt Forslag, som han har stillet med Hensyn til, at visse Indkomster ikke skal have nogen Andel i Nedsættelsen, for den Argumentation, han fører i Marken for at begrunde den, tror jeg ikke, der er meget godt i. Stats-skatteloven, saaledes som den er, indeholder